

Homilie 21 november 2021, Feest van Christus Koning

Eerste lezing: Daniël 7,13-14

Tweede lezing: Openbaring 1,5-8

Evangelielezing: Johannes 18,33b-37

Homilie

Christus Koning. Vroeger was het een groot feest. De ouderen onder ons herinneren zich dat nog: de bloemenhuldes, de processies, de triomfantelijke liederen over de Koning de Eeuwen, wiens glorie onsterfelijk schittert over heel dit heelal. Het kon niet luisterrijk genoeg zijn.

Vandaag is het anders. Christus lijkt een stille en bijna onzichtbare koning geworden. Is Hij nog steeds de koning de wereld? Als we in deze wereld rondkijken, merken we daar op het eerste zicht niet zoveel meer van. Merkwaardig genoeg stelde Pilatus al dezelfde vraag, toen Jezus voor hem verscheen: "Ben jij wel een koning?" Hij zag er inderdaad zo niet uit. Ja, ik ben koning zegt Jezus, maar wel heel anders dan jij het verwacht. "Mijn koningschap is niet van deze wereld." Hoe is het dan wel? Jezus is in ieder geval geen koning vol macht en luister. Dan zou hij niet op het kruis gestorven zijn. Zijn koningschap ligt blijkbaar in zijn getuigenis van de waarheid en de liefde. "Wie van de waarheid houdt, wie houdt van wat echt menselijk, die luistert naar mijn stem", zegt hij.

Jezus is geen koning op een hoge troon, dat is wel duidelijk. Maar vergeten we niet dat hij al vele eeuwen lang en nog steeds koning is in het hart van miljoenen mensen, vandaag meer dan ooit "uit alle volken en stammen en talen". Maar voor ieder van ons blijft de fundamentele vraag en zeer persoonlijke vraag die hij stelt: "Maar gij, wie zegt gij dat ik ben?" Is hij ook mijn en jouw koning? Is ons hart echt gericht naar zijn woorden van goedheid en liefde, van eeuwig leven? Het zou ons gelukkig maken. Want bij Jezus kan ons hart vrede en geluk vinden, dat is het diepste getuigenis van zovelen die ons voorgingen in dit geloof, van zoveel grote en vooral kleine heiligen.

De koninkrijken van deze wereld kunnen eeuwenlang mensen imponeren en vooral schrik aanjagen, met hun militaire macht of met hun gouden paleizen. Maar al die koninkrijken vergaan. Wat blijft er over van de farao's die dachten dat ze goden waren? Waar zijn de keizers in wiens Rijk de zon nooit onderging? Waar zijn de machtige heersers, de Führers en de Mannen van Staal, de oppermachtige leiders van deze wereld? Ze zijn vergaan, verdwenen als stof met de wind. De glorie van deze wereld is niets dan leegte en ijdelheid. Met Jezus' heerschappij gaat het toch anders, die vergaat nooit en lijkt zich zelfs in elke cultuur en elke generatie opnieuw te herscheppen. Zijn koninkrijk gaat nooit ten gronde. De reden is heel eenvoudig: dit koningschap is geen ijdele zelfverheerlijking, het is geworteld in de diepe verbondenheid van Jezus met zijn Vader. Jezus koningschap verwijst in alles naar de Eeuwige. "Luister dan", zei het Oude Testament reeds, "De Heer is onze God, Hij is de Enige. Ge zult de Heer uw God liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met al uw krachten

Daarom is Jezus' koningschap met zachte vingers geschreven in het hart van zovele mensen, ook bij ons. Zijn liefdeskruis is ons, zoals we het vroeger zongen, "op 't voorhoofd gedrukt en in 't herte geplant". Hij is en blijft inderdaad de Koning der Eeuwen. Zijn liefde is onsterfelijk, ze is zoveel sterker dan alle ijdele glorie van deze wereld.

Dirk Godecharle